

Księga Przysłów

Rozdział 10

Przypowieści w formie przeciwstawień

1. Przypowieści Salomona. Mądry syn sprawia ojcu radość, lecz syn głupi jest zmartwieniem dla matki.
2. Skarby zdobyte bezprawnie nic nie pomagają, lecz sprawiedliwość ratuje od śmierci. 3. Pan nie dopuści, aby sprawiedliwy głód cierpiał, lecz udaremnia żądzę bezbożnych. 4. Leniwa dłoń prowadzi do nędzy, lecz ręka pracowitych ubogaca. 5. Syn, który zbiera w lecie, jest rozumny; lecz syn, który zasypia w żniwa, przynosi hańbę. 6. Błogosławieństwo spoczywa na głowie sprawiedliwego, lecz usta bezbożnych kryją bezprawie. 7. Pamięć o sprawiedliwym jest błogosławiona, lecz imię bezbożnych zgnije. 8. Człowiek mądrego serca przyjmuje przykazania, lecz gadatliwy głupiec upadnie. 9. Kto postępuje nienagannie, postępuje bezpiecznie; kto zaś chodzi krętymi drogami, będzie szybko ujawniony. 10. Kto złośliwie mruga oczyma, powoduje cierpienie, lecz kto odważnie karci, czyni pokój. 11. Usta sprawiedliwego są krynicy życia, lecz usta bezbożnych kryją bezprawie. 12. Nienawiść powoduje spory, lecz miłość przykrywa wszystkie występki. 13. Na wargach roztropnego znajduje się mądrość, lecz różga spada na plecy nierozumnego. 14. Mądrzy gromadzą wiedzę, lecz gadanie głupca prowadzi do zguby. 15. Mienie bogacza jest jego twierdzą; ubóstwo ubogich jest ich zgubą. 16. Praca sprawiedliwego wystarczy na życie, dochód bezbożnego wiedzie do grzechu. 17. Kto dba o karność, jest na drodze życia, lecz kto gardzi karceniem, schodzi na manowce. 18. Nie ma nienawiści w ustach sprawiedliwego, lecz kto rozsiewa oszczerstwa, jest głupi. 19. Gdzie dużo słów, tam nie brak występuku; lecz kto opanowuje swój język, jest roztropny. 20. Język sprawiedliwego jest wyborym srebrem, lecz serce bezbożnych jest niewiele warte. 21. Wargi sprawiedliwego pokrzepiają wielu, lecz głupcy umierają z powodu braku rozsądku. 22. Błogosławieństwo Pana wzbogaca, lecz własny wysiłek nic do niego nie dodaje. 23. Dla głupiego jest jakby igraszką popełnić haniebną czyn, lecz mądre postępowanie jest przyjemnością dla człowieka rozumnego. 24. Przed czym drży bezbożny, to spada nań, lecz czego pragną sprawiedliwi, to im bywa dane. 25. Gdy burza szaleje, bezbożny ginie, lecz sprawiedliwy stoi na gruncie wiecznym. 26. Czym ocet jest dla zębów, a dym dla oczu, tym jest leniwy dla tych, którzy go posyłają. 27. Bojaźń Pana przedłuża życie, lecz lata bezbożnego skracają się. 28. Oczekiwanie sprawiedliwych przynosi radość, lecz nadzieja bezbożnych wniwecz się obraca. 29. Pan jest twierdzą dla tego, kto postępuje nienagannie, lecz zgubą dla tych, którzy czynią nieprawość. 30. Sprawiedliwy nigdy się nie zachwieje, lecz bezbożni nie będą mieszkali na ziemi. 31. Usta sprawiedliwego tryskają mądrością, lecz język przewrotny będzie wyrwany. 32. Wargi sprawiedliwego wypowiadają to, co jest miłe, lecz usta bezbożnych tylko to, co jest przewrotne.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01